

Af *Finansministeren*:

Til § 17.

Den foreslaaede nye § 22 ændres til:
 „Naar en Retshandel angaaende Overdragelse af fast Ejendom er gaaet tilbage, og der angaaende Tilbagegangen har fundet Tinglysning Sted, kan Finansministeren tilstaa Godtgørelse af indtil Halvdelen af den for Overdragelsesdokumentets Tinglysning betalte Afgift, ligesom Finansministeren kan tillade, at Afgiften for Tinglysningen angaaende Tilbagegangen nedsættes til indtil Halvdelen, alt dog under Forudsætning af, at Andragende herom indgives inden 2 Aar efter Overdragelsesdokumentets Oprettelse.“

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Finansministeren (Bramsnoes): Ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget blev der af den ærede Ordfører for Venstre spurgt, om man ikke kunde foretage en Udvidelse af den Bemyndigelse, der var givet i Lovforslagets § 17 til at eftergive indtil Halvdelen af den betalte Afgift, i det Tilfælde en Handel gik tilbage. Bestemmelsen var i det oprindelige Lovforslag affattet paa den Maade, at der stod, at „naar Retshandelen som ufuldbyrdet er gaaet tilbage, skal Finansministeren være bemyndiget til“ o. s. v. Jeg har nu tilladt mig at foreslaa en ny Redaktion af hele Paragraffen. I denne Redaktion tales der overhovedet kun om, at en Retshandel gaar tilbage, med andre Ord, man begrænser ikke de Tilfælde, der kan være af den Art, man siger blot, at „naar en Retshandel angaaende Overtagelse af fast Ejendom er gaaet tilbage, og der angaaende Tilbagegangen har fundet Tinglysning Sted“ — det findes ogsaa i det første Forslag, og det er jo en given Ting, at det maa være konstateret, at en saadan Tilbagegang har fundet Sted — „kan Finansministeren“, hedder det i den nye Formulering, „tilstaa Godtgørelse af indtil Halvdelen af den for Overdragelsesdokumentets Tinglysning betalte Afgift“. Formuleringen er altsaa nu: „kan Finansministeren“, medens der tidligere stod: „skal Finansministeren være bemyndiget til“. Denne Ændring tillægger jeg ikke stor Betydning, omend den antyder, at det er en mere løbende Fritagelse, der skal finde Sted. Men jeg lægger Vægt paa, at der ikke staar noget som helst om, hvilke

Kendsgerninger der skal have bevirket, at Retshandelen er gaaet tilbage, idet der staar i Almindelighed, at naar en Retshandel er gaaet tilbage, kan Halvdelen af Beløbet betales tilbage. Jeg skal tilføje, hvad jeg i øvrigt antydede ved Lovforslagets første Behandling; at jeg betragter det som en given Ting, at der skal ydes saadan Tilbagebetaling, men man er efter min Formening nødt til at have det som en Koncession, der skal gives af Ministeriet, for at Ministeriet kan undersøge, om der virkelig foreligger en Tilbagegang af Ejendoms købet, saaledes at man ikke kan lave en fingeret Tilbagegang og paa den Maade faa erlagte Afgifter tilbage. Jeg haaber, at det ærede Medlem kan være tilfreds med den nye Formulering.

Nygart: Maa jeg takke den højtærede Minister for det stillede Ændringsforslag, som tilfredsstiller mig. Grunden til mit Ønske om en Ændring i denne Retning var, at jeg mente, det ikke var rigtigt ved denne Lejlighed at paalægge Befolkningen Udgifter, den ikke havde ifølge den gældende Lov. Efter Ministerens Udtalelser er jeg fuldkommen tilfreds og anbefaler Ændringsforslaget og Lovforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—16, Ændringsforslaget af *Finansministeren* til § 17, § 17, saaledes ændret, og §§ 18—23

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Amtstueforordningen af 8. Juli 1840 vedrørende Oplærøvelse m. v. af Skatter og Afgifter af fast Ejendom.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1408.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.